

בש"פ 918/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 918/14**

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערך על החלטתו של בית המשפט המוחזין
לנוגר בתל אביב-יפו בעמ"י 14-02-3023 שניתנה על
ידי השופט צ' קאפק

עו"ד אורי קין

בשם המבקש:

עו"ד אריה פטר

בשם המשיב:

ההחלטה

1. בפני ערך על החלטתו בית המשפט המוחזין בתל אביב יפו כבית משפט לנוגר, מיום 4.2.2014 (עמ"י 3023-02-14, השופט צ' קאפק), אשר דחפה ערך שהוגש על החלטת בית משפט השלום לנוגר בתל אביב יפו מיום 6.2.2014 (מ"י 21310-01-14, השופטת מ' קפלן-רוזמן) לעצור את המבקש עד ליום 30.1.2014.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש, ליד 1996, נעצר ביום 11.1.2014 בחשד למעורבות ברצח של קטין אחר (עבירה לפי סעיף 300(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), ביחד עם מעורבים נוספים, ביום 28.12.2013, כמו גם בחשד לביצוע עבירות נוספות – קשר רפואי לפשע (עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין) ושיבוש הליכי

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

משפט (עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין).

3. מן היום שבו נעצר לראשונה ב-11.1.2014 ועד ליום ה-30.1.2014 האירך בית משפט השלום לנוער את מעטו של המבוקש חמיש פעמים, כל פעם במספר ימים.

4. ביום 30.1.2014, לאחר שחלפו 20 ימים מאז תחילת המעצר, הגיעה המשטרה בקשה שישית להארכתו ב-10 ימים נוספים. הבקשתה לוותה באישור המשנה לפרקליט המדינה (תקמידים מיוחדים). בית משפט השלום לנוער עיין בראיות ובחומריה החקירה, וכן בבחן את קצב התקדמותה של החקירה. על בסיס זה הוא קבע כי התשתית הראיתית הקיימת מבססת לכואורה את החשדות הקיימים כנגד המבוקש, וכן כי מתקיימות בעניינו עדויות מעצר. בית המשפט קבע כי בשים לב לסר הפעולות הנדרשות לשם שלמת החקירה יש מקום להארכת מעצר לתקופה קצרה מזו שהتبיאה, והורה על הארכת מעטו של המבוקש רק עד ליום 6.2.2014.

5. על החלטתו של בית משפט השלום לנוער הגיע המבוקש עրר לבית המשפט המחוזי כבית משפט לנוער. עבר רגע בדין שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי טען בא כוחו של המבוקש, בין השאר, כי בקשה להארכת מעצר החורגת מהתהום 20 הימים למעצר נדרש לפי חוק לאישור של היועץ המשפטי לממשלה (להלן: היומם"ש) וסמכות האישור אינה ניתנת לאצילה ומילא לא הוואצלה למשנה לפרקליט המדינה (תקמידים מיוחדים).

6. ביום 4.2.2014, דחה בית המשפט המחוזי את הערר לגופו, כיוון שמצוין כי באותו יום הייתה התפתחות משמעותית בחקירה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי טענותיו של בא כוח המבוקש באשר לסמכות לאצול את סמכות היומם"ש בכל הנוגע למעצר קצר לתקופה העולה על 20 ימים הן טענות נכונות אשר ראוי שיתנו להן תשובה בדיון הבא בפני בית משפט השלום לנוער (בהתחשב בכך שהטוען מטעם המשטרה, שנכח בדיון, אינו משפטן).

בקשת רשות הערר

7. הבקשתה שלפני מכונת כנגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. לטענת המבוקש, בבקשתו מעוררת שתי שאלות עקרוניות החורגות מעניינו הפרט: ראשית, האם מוסמך היה בית משפט השלום להאריך מעצר לצרכי חקירה בעניינו של קצרן מעבר ל-20 ימים ללא אישור מאות היומם"ש? שנית, האם הוואצלה הסמכות (המסורת ליומם"ש) למשנה לפרקליט המדינה (תקמידים מיוחדים) מתוקף סעיף 242א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי)?

8. על פי הנטען בבקשתה, סעיף 17(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי harus לא יוחזק במעצר מעבר ל-30 ימים ללא אישור היומם"ש, ואילו סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, עינוי וدرיכי טיפול), תשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) קובע כי לגבי קצרן תקופה זו מוגבלת ל-20 ימים. בהמשך לכך, נטען כי סעיף 242א(א) לחוק סדר הדין הפלילי מתייר ליומם"ש לאצול את סמכותו בעניינים המוניים בתוספת השלישית לחוק סדר הדין הפלילי, אך התוספת האמורה מתיחסת בהקשר זה רק לסעיף 17(ב) לחוק המעצרים, ולא לסעיף 10 לחוק הנוער. לשיטת העורר, ניתן ללמידה מכך כי היומם"ש אינו מוסמך להאציל את סמכותו בכל הנוגע להארכת מעצר של קצרן מעבר ל-20 ימים. לטענת העורר, אין מדובר בהשמטה מקרים שכן התוספת

השלישית מתיחסת לסעיפים אחרים בחוק הנוער (כגון סעיפים 4(א) ו-14) ולגביהם מתרה במפורש את אצילת הסמכויות המוסדרות בהם.

9. בהמשך לכך, טוען העורר כי רק היועם"ש יכול היה לאשר את הגשתה של בקשה המעצר לאחר שחלפו 20 ימי מעצר, ועל כן שהבקשה, אשר אושרה רק על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) אינה עומדת בדרישת החוק, וממילא לא ניתן היה להיעתר לה.

10. מנגד טוענת המדינה כי דין הבקשה להידחות בשל כך שהיא מבוססת על פרשנות מוטעית של הוראות החוק הרלוונטיות. לטענתה, הסמכות להארכת מעצר מעוגנת בסעיף 17(ב) לחוק המעצרים, ואילו סעיף 10ט לחוק הנוער מהוות רק הסדר המתאים את הוראותיו של סעיף 17(ב) לחוק המעצרים לעניינים של קטינים, ולא הסדר עצמאי. זאת, בשונה מסעיפים מסוימים אחרים בחוק הנוער המצינים בתוספת השלישית לחוק סדר הדין הפלילי. לפיכך, טוענת המדינה כי גם במקרה זה די בהסמכתה המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) לעניינו של סעיף 17(ב) לחוק המעצרים.

11. בנוסף טוענת המדינה, למעלה מן הצורך, כי גם אילו הייתה מוגשת הבקשה ללא אישור היועם"ש, עדין לא היה בכך כדי לחרוץ את גורל הבקשה (בהתבוננה לרע"פ 10/97 ח'גב' ב' מדינת ישראל (9.4.1997) שבו נדחתה הטענה כי הגשת כתוב אישום על ידי התביעה המשפטית ללא הסכמת פרקליט המחוذ גוררת את בטלותו מדעיקרא)).

דין והכרעה

12. לאחר שעינתי בבקשת ובתגובה לבקשת, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

13. עיון בהוראות החוק הרלוונטיות מלמד כי הדין עם המדינה. תוצאה זו עולה, קודם כל, מנוסחן של הוראות החוק. סעיף 10ט לחוק הנוער אכן כולל הוראת חוק מסמיכה, הנושאת את עצמה – אלא פותח במלים המעידות על כך שהוא הסדר שעינינו התamaha של סעיף 17 לחוק המעצרים לעניינים של קטינים. הסעיף מנוסח כך: "בסעיף 17 לחוק המעצרים, לעניין קטין...". בכך הוא שונה למשל, מסעיף 14 לחוק הנוער, שנזכר באופן פרטני בתוספת השלישית לחוק סדר הדין הפלילי, שהוא סעיף הכלול הוראה עצמאית ומוחדת לעניינים של קטינים (באשר לתקופה להעודה דין של מי שביצע עבירה בעת היותו קטין) שאינה מוגשת חוק המתיחסת לבגירים. מסקנה זו מתחזקת נוכחות לשונו של סעיף 10 לחוק הנוער, הקובל כי "הוראות חוק המעצרים יחולו, לעניין קטין, בשינויים המפורטים בפרק זה". הוראה זו חלה כמובן גם על סעיף 17 לחוק המעצרים, וממילא על הסמכות הננתונה ליועם"ש לאצלול את סמכותו לפי סעיף זה, שחלה על בוגרים וקטינים באופן פרקי הזמן המקרים החלים בעניינים של קטינים, כפי שמורה סעיף 10ט לחוק הנוער. במבט כולל ניתן לומר שתוצאה זו אף עולה היטב בקנה אחד עם העובדה שהסמכויות האחירות הנוגעות לעניינים של קטינים (כמו למשל זו שבסעיף 14 לחוק הנוער) אכן ניתנות לאצילה למשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) ולפיכך התוצאה אליה הגיעו נובעת לא רק מלשונם של דברי החקירה הרלוונטיים לענייננו, אלא גם מתכליהם.

14. המסקנה היא אפוא שהבקשה השישית להארכת מעצרו של המבקש מעבר ל-20 ימים, שאושרה על ידי המשנה לפרקליט המדינה, הוגשה כדין. בנסיבות אלה, נופל הטעם שעמד בסיסו הבקשה למתן רשות לעורר.

.15 סוף דבר: בקשה רשות הערר נדחתה.

ניתנה היום, ה' באדר א' התשע"ד (5.2.2014).

שפטת